

## Το κοσμικό πνεύμα - Ο διάβολος κυβερνάει την ματαιότητα.

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)



Οι Εικόνες δίπλα στο στασίδι του Αγίου Γέροντα Παΐσιου στην Παναγούδα.

- Γέροντα, γιατί τον διάβολο τον λένε “κοσμοκράτορα”; Είναι πράγματι;

- Ακόμη αυτό έλειπε, να κυβερνά ο διάβολος τον κόσμο! Όταν είπε ο Χριστός για τον διάβολο “ο άρχων του κόσμου τούτου” (1), δεν εννοούσε ότι είναι κοσμοκράτορας, αλλά ότι κυριαρχεί στην ματαιότητα, στην ψευτιά. Αλλοίμονο, θα άφηνε ο Θεός τον διάβολο κοσμοκράτορα! Όσοι όμως έχουν δοσμένη την καρδιά τους στα μάτια, στα κοσμικά, αυτοί ζουν υπό την εξουσία “του κοσμοκράτορος του αιώνος τούτου” (2). Ο διάβολος δηλαδή κυβερνάει την ματαιότητα και τους ανθρώπους που είναι κυριευμένοι από την ματαιότητα, από τον “κόσμο”. “Κόσμος” τι θα πη; Δεν θα πη κόσμημα, μάταιο στολίδι; Όποιος λοιπόν είναι κυριευμένος από την ματαιότητα είναι υπό την κατοχή του διαβόλου. Η αιχμαλωτισμένη καρδιά από τον μάταιο κόσμο διατηρεί και την ψυχή ατροφική και τον νου σκοτισμένο. Τότε, ενώ φαίνεται κανείς ότι είναι άνθρωπος, στην ουσία είναι πνευματικό έκτρωμα.

Μου λέει ο λογισμός ότι ο μεγαλύτερος εχθρός της ψυχής μας ακόμη και από τον

διάβολο είναι το κοσμικό πνεύμα, γιατί μας παρασύρει γλυκά και μας πικραίνει τελικά αιώνια. Ενώ, αν βλέπαμε τον ίδιο τον διάβολο, θα μας έπιανε τρόμος, θα αναγκαζόμασταν να καταφύγουμε στον Θεό και θα εξασφαλίζαμε τότε τον Παράδεισο. Στην εποχή μας, πολύς “κόσμος” -κοσμικό πνεύμα- μπήκε στον κόσμο και αυτός ο “κόσμος” θα τον καταστρέψει. Έβαλαν οι άνθρωποι μέσα τους τον “κόσμο” και διώξανε από μέσα τους τον Χριστό.

- Γέροντα, γιατί δεν καταλαβαίνουμε πόσο κακό κάνει το κοσμικό πνεύμα και παρασυρόμαστε από αυτό;

- Γιατί το κοσμικό πνεύμα μπαίνει σιγά-σιγά, όπως ο σκαντζόχοιρος μπήκε στην φωλιά του λαγού. Στην αρχή ο σκαντζόχοιρος παρακάλεσε τον λαγό να βάλει λίγο το κεφάλι του μέσα στην φωλιά του, για να μη βρέχεται. Μετά έβαλε το ένα πόδι, μετά το άλλο, και τελικά μπήκε ολόκληρος, και με τα αγκάθια του έβγαλε τελείως έξω τον λαγό. Έτσι και το κοσμικό φρόνημα μας ξεγελάει με μικρές παραχωρήσεις και σιγά-σιγά μας κυριεύει. Το κακό λίγο-λίγο προχωράει. Αν ερχόταν απότομα, δεν θα ξεγελιόμασταν. Βλέπεις. Αν θέλεις να ζεματίσεις έναν βάτραχο, πρέπει να του ρίξεις λίγο-λίγο το ζεματιστό νερό. Αν το ρίξεις απότομα όλο μαζί, πετιέται και φεύγει, γλυτώνει. Ενώ, αν του ρίξεις λίγο καυτό νερό, στην αρχή θα το τινάξει λίγο από την πλάτη του και μετά θα το δεχθή. Αν του ρίξεις ακόμη λίγο, πάλι θα το τινάξει λίγο, και σιγά-σιγά θα ζεματιστή, χωρίς να το καταλάβει. “Βρε, βάτραχε, αφού σου έρριξε λίγο καυτό νερό, σήκω και φύγε!” Δεν φεύγει. Φουσκώνει-φουσκώνει και μετά ζεματιέται. Έτσι κάνει και ο διάβολος, μας ζεματίζει λίγο-λίγο, και τελικά, χωρίς να το καταλάβουμε, βρισκόμαστε ζεματισμένοι!

(1) Ιω. 16, 11

(2) Βλ. Εφ. 6, 12

(ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ – ΛΟΓΟΙ Α΄ – ΜΕ ΠΟΝΟ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΝΘΡΩΠΟ)

**Πηγή:** [gerontemas.com](http://gerontemas.com)